

ΕΠΑΡΧΙΑΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ
ΕΝΩΠΙΟΝ: Λ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΥ-ΑΝΔΡΕΟΥ, Π.Ε.Δ.

Συν. Αγωγές 8809/03
και 4036/08

Αγωγή Αρ. 8809/03

Μεταξύ:

[REDACTED], από Νέα Υόρκη

Εναγόντων

- και -

1. [REDACTED], από Λευκωσία
2. [REDACTED], από Λευκωσία

Εναγομένων

ΚΑΙ

Αγωγή Αρ. 4036/08

Μεταξύ:

[REDACTED] από Νέα Υόρκη

Εναγόντων

- και -

1. [REDACTED] Limited, από Λευκωσία
2. [REDACTED], από Λευκωσία

Εναγομένων

Αίτημα για να επιτραπεί η κλήτευση προσώπου που έκανε αρχικές δηλώσεις για σκοπούς αντεξέτασης.

Ημερομηνία: 5 Ιουλίου, 2013

Εμφανίσεις:

Για Αιτητές/Εναγόντες: κ. Χρ. Τριανταφυλλίδης και Π. Σπανός

Για Καθ'ων η Αίτηση/Εναγόμενους: κ. Χρ. Κληρίδης

ΕΝΔΙΑΜΕΣΗ ΑΠΟΦΑΣΗ

Η ακρόαση της παρούσας υπόθεσης βρίσκεται στο τελικό της στάδιο. Σε αυτό το στάδιο και προτού η πλευρά των Εναγομένων κλείσει την υπόθεσή της, οι συνήγοροι των Εναγόντων ζήτησαν όπως δοθεί η άδεια του Δικαστηρίου για κλήτευση ενός μάρτυρα, δυνάμει του Άρθρου 26(1) του περί Αποδείξεως Νόμου ΚΕΦ. 9 όπως έχει τροποποιηθεί από το Ν.32(Ι)/2004.

Οι πρόνοιες του εν λόγω άρθρου παρέχουν τη δυνατότητα στο Δικαστήριο να κλητεύσει σαν μάρτυρα για να αντεξεταστεί, πρόσωπο που έχει προβεί στην αρχική δήλωση την οποία μάρτυρας άλλου διαδίκου είχε μεταφέρει μέσω εξ ακοής μαρτυρίας και δεν κλήτευσε το πρόσωπο που είχε προβεί στην αρχική δήλωση. Σε τέτοια περίπτωση ο μάρτυρας που κλητεύεται, λογίζεται ως εάν είχε κλητευθεί από τον διάδικο ο οποίος είχε προσαγάγει την εξ ακοής μαρτυρία.

Το αίτημα των συνηγόρων των Εναγόντων, όπως τέθηκε ενώπιον του Δικαστηρίου, αφορά αναφορές που αποδίδονται στον κ. [REDACTED] και οι οποίες έχουν μεταφερθεί μέσω της μαρτυρίας των μαρτύρων των Εναγομένων κ.κ. [REDACTED]. Ήταν η θέση του κ. Τριανταφυλλίδη ότι το αίτημα για κλήτευση για σκοπούς αντεξέτασης του κ. [REDACTED] αφορά αποκλειστικά και μόνο εξ ακοής μαρτυρία σε σχέση με αναφορές του ιδίου όπως του αποδίδονται από τους μάρτυρες υπεράσπισης. Όπως αρχικά διευτυώθη το αίτημα από πλευράς Εναγόντων, ζητήθηκε η αντεξέταση του κ. [REDACTED] πάνω σε όλες τις αναφορές που έγιναν από τους πιο πάνω αναφερθέντες μάρτυρες υπεράσπισης για πράγματα που

αποδίδονται στον κ. [REDACTED], δηλαδή ότι τα είπε ο ίδιος και τα οποία συνιστούν εξ ακοής μαρτυρία.

Ο κ. Τριανταφυλλίδης υποστήριξε ότι το αίτημα θα πρέπει να εγκριθεί εφόσον το ζητούμενο που είναι η αλήθεια και η απόδοση της δικαιοσύνης συναρτάται άμεσα με την στοιχειοθέτηση ή μη του ισχυρισμού που προεβλήθη από τους Εναγόμενους για συνωμοσία μεταξύ του [REDACTED] που εκπροσωπούσε τους Εναγόμενους και των Εναγόντων. Όπως το έθεσε, η αλήθεια και η απόδοση της δικαιοσύνης συναρτάται άμεσα με την στοιχειοθέτηση ή μη του ισχυρισμού της συνωμοσίας ο οποίος προεβλήθη από την αντίδικη πλευρά και εφόσον αποδίδονται σε κάποιον τρίτο λόγια ή ενέργειες που για το Δικαστήριο, υπό άλλες συνθήκες δεν θα είχε ενώπιον του, αν δεν τροποποιείτο ο Νόμος καθιστώντας την εξ ακοής μαρτυρία αποδεκτή, εάν δεν επιτραπεί η αντεξέταση, τότε ο σκοπός της τροποποίησης που είναι η δυνατότητα παρουσίασης ενώπιον του Δικαστηρίου ολόκληρου του μαρτυρικού υλικού, δεν θα εξυπηρετείτο. Υποστήριξε ότι η εξ ακοής μαρτυρία που αφορά αυτές τις δηλώσεις είναι ουσιαστικής μορφής και τέτοια που θα οδηγήσει το Δικαστήριο στο να αποφασίσει για τα δικαιώματα των διαδίκων.

Τέλος ανέφερε ότι δεν τίθεται θέμα η πλευρά των Εναγόντων να καλέσει η ίδια τον κ. [REDACTED] γιατί αυτός δεν είναι μάρτυρας των Εναγόντων, καμία σχέση δεν είχαν με τον κ. [REDACTED] και ούτε επικαλέστηκαν ποτέ, με τον τρόπο που ισχυρίζονται οι Εναγόμενοι, την εμπλοκή του.

Ενόψει του ότι το αίτημα, όπως το υπέβαλε ο κ. Τριανταφυλλίδης, δεν περιλάμβανε εξειδίκευση στις αναφορές που αποδίδονταν στον κ. [REDACTED] μέσω εξ ακοής μαρτυρίας, ζητήθηκε προτού το Δικαστήριο δώσει το λόγο στον κ. Χρ. Κληρίδη, να το πράξει, όπως και έγινε. Ενώπιον του Δικαστηρίου τέθηκαν τελικώς μέσω του κ. Π. Σπανού συγκεκριμένα ζητήματα που κατά τη θέση των Εναγόντων αφορούσαν αναφορές που αποδίδονταν στον κ. [REDACTED] μέσω εξ ακοής μαρτυρίας των μαρτύρων Υπεράσπισης κ.κ. [REDACTED]

Ο κ. Χρ. Κληρίδης ενιστάμενος στο αίτημα των Εναγόντων επεσήμανε εν πρώτοις ότι η δυνατότητα κλήτευσης προσώπου για σκοπούς αντεξέτασης επί φερόμενων δηλώσεων τρίτων προσώπων που προσφέρονται για απόδειξη του αληθούς του περιεχομένου τους είναι μία πρόνοια που πρέπει να

εξετάζεται με φειδώ και προσοχή λαμβανομένου υπόψη και του γεγονότος ότι η οποιαδήποτε εξ ακοής μαρτυρία που προσκομίζεται τυγχάνει αξιολόγησης ως προς τη βαρύτητα της από το ίδιο το Δικαστήριο. Επιπλέον υποστήριξε ότι οι μάρτυρες Υπεράσπισης κ.κ. [REDACTED] αντεξετάστηκαν επί μακρό επί φερομένων δηλώσεων του κ. [REDACTED] έτσι ώστε να υπάρχει ενώπιον του Δικαστηρίου επαρκές υλικό για σκοπούς αξιολόγησης της εξ ακοής μαρτυρίας επισημαίνοντας και την κατάθεση σωρείας τεκμηρίων και εγγράφων, για να εισηγηθεί ότι η προσαγωγή του κ. [REDACTED] είναι αχρείαστη.

Επίσης ο κ. Κληρίδης ανέφερε ότι θα ήταν οξύμωρο να αναμένεται από τους Εναγόμενους οι οποίοι έχουν καταχωρήσει και αγωγή εναντίον του [REDACTED] να τον κλήτευαν ως μάρτυρα τους ενώ, τόνισε, η πλευρά των Εναγόντων είχε την ευκαιρία η ίδια να το πράξει, επισημαίνοντας στο σημείο αυτό ότι ο κ. [REDACTED] μάρτυρας των Εναγόντων στα πλαίσια της γραπτής του δήλωσης απέφυγε να κάνει οποιαδήποτε αναφορά στον ισχυρισμό περί ύπαρξης συνωμοσίας ή συνεργασίας του με τον [REDACTED]. Όπως το έθεσε ο κ. Κληρίδης, είχε κάθε δικαίωμα ο κ. [REDACTED] να απαντήσει στους ισχυρισμούς συνωμοσίας και να τους αρνηθεί και η πλευρά των Εναγόντων να καλέσει τον κ. [REDACTED] για να διαψεύσει αυτούς τους ισχυρισμούς.

Αφού ο κ. Κληρίδης επεσήμανε ότι το αίτημα των Εναγόντων αποσκοπεί στο να επιβεβαιώσει ή όχι το κατά πόσο ο κ. [REDACTED] έκανε τις δηλώσεις που του αποδίδονται από τους κ.κ. [REDACTED] με στόχο να πληγεί η αξιοπιστία αυτών των μαρτύρων Υπεράσπισης, σ' ό,τι αφορά την εμβέλεια του Άρθρου 26 του ΚΕΦ.9 επεσήμανε ότι δεν εφαρμόζεται σε τέτοιες περιπτώσεις. Υπέδειξε δε τον ορισμό που δίδεται στο Νόμο αναφορικά με το τι συνιστά εξ ακοής μαρτυρία για τους σκοπούς εφαρμογής του Άρθρου 26(1). Επιπλέον υποστήριξε ότι στην προκειμένη περίπτωση δεν είναι ούτε αναγκαία για σκοπούς ορθής απονομής της δικαιοσύνης η κλήτευση του [REDACTED] υποστηρίζοντας ότι η κλήτευση του θα οδηγούσε ουσιαστικά σε επανάνοιγμα της υπόθεσης εφ' όλης της ύλης.

Προχωρώ στη συνέχεια να εξετάσω το υποβληθέν αίτημα έχοντας κατά νου τις σχετικές πρόνοιες του Νόμου.

Το πλήρες κείμενο του Άρθρου 26(1),(2) και (3) του ΚΕΦ.9 όπως έχει τροποποιηθεί από το Νόμο 32(Ι)/2004 έχει ως εξής:

«Εξουσία κλήτευσης μαρτύρων για αντεξέταση σε περίπτωση εξ ακοής μαρτυρίας

26.-(1) Σε περίπτωση κατά την οποία οποιοσδήποτε διάδικος προσάγει εξ ακοής μαρτυρία και δεν κλητεύει ως μάρτυρα στη διαδικασία το πρόσωπο, το οποίο είχε προβεί στην αρχική δήλωση, τότε οποιοσδήποτε άλλος διάδικος δύναται, με την άδεια του Δικαστηρίου, πριν ο διάδικος που έχει προσάξει την εξ ακοής μαρτυρία κλείσει την υπόθεσή του, να κλητεύει το εν λόγω πρόσωπο για να το αντεξετάσει σε σχέση με την αρχική του δήλωση:

Νοείται ότι το Δικαστήριο δύναται να μην επιτρέψει την κλήτευση, αν κρίνει ότι η κλήτευση του εν λόγω προσώπου δεν είναι, υπό τις περιστάσεις, εύλογη και εφικτή ή ότι δεν είναι αναγκαία για σκοπούς ορθής απονομής της δικαιοσύνης.

(2) Όταν μάρτυρας κλητεύεται, δυνάμει του παρόντος άρθρου, λογίζεται ως εάν είχε κλητευθεί από το διάδικο, ο οποίος έχει προσαγάγει την αρχική δήλωση με εξ ακοής μαρτυρία.

(3) Σε περίπτωση που η μαρτυρία κατά την αντεξέταση του μάρτυρα που είχε προβεί στην αρχική δήλωση και κλήθηκε δυνάμει του παρόντος άρθρου, είναι ουσιωδώς διαφορετική από την προσαχθείσα εξ ακοής μαρτυρία, το Δικαστήριο δύναται στο στάδιο της αξιολόγησης της μαρτυρίας να μη αποδέχεται την εξ ακοής μαρτυρία που είναι σε αντίθεση με την αρχική δήλωση.

(4) Σε περίπτωση κλήτευσης ως μάρτυρα δυνάμει του παρόντος άρθρου του προσώπου που είχε προβεί στην αρχική δήλωση, τα έξοδα καταβάλλονται από το διάδικο που προσήγαγε την εξ ακοής μαρτυρία, εκτός εάν το Δικαστήριο λαμβάνοντας υπόψη όλες τις περιστάσεις της δίκης διατάξει άλλως πως.»

Το τι συνιστά εξ ακοής μαρτυρία καθορίζεται στο Άρθρο 23 του πιο πάνω Νόμου και τι συνιστά δήλωση και έγγραφο στο Άρθρο 2.

«Σύμφωνα με το Άρθρο 23 "αρχική δήλωση" σημαίνει τη δήλωση του προσώπου:

(α) που έχει προσωπική γνώση του γεγονότος, όταν η δήλωση αναφέρεται σε γεγονός, ή

(β) που έχει εκφράσει ως ειδήμων γνώμη, όταν η δήλωση περιέχει γνώμη

"εξ ακοής μαρτυρία" σημαίνει δήλωση που έγινε από πρόσωπο άλλο από εκείνο που καταθέτει σε πολιτική ή ποινική διαδικασία και η οποία προσάγεται ως μαρτυρία για απόδειξη των όσων αναφέρονται σε αυτή.

Το δε Άρθρο 2 καθορίζει τι σημαίνει δήλωση και έγγραφο. «Δήλωση» σημαίνει οποιαδήποτε παρουσίαση ή περιγραφή ή παράσταση γεγονότος ή παρουσίαση ή έκφραση γνώμης, η οποία γίνεται προφορικά ή σε έγγραφο ή με οποιοδήποτε άλλο τρόπο. «Έγγραφο» σημαίνει οτιδήποτε επί του οποίου καταγράφεται ή αποτυπώνεται οποιαδήποτε πληροφορία ή παράσταση οποιουδήποτε είδους και «αντίγραφο» σημαίνει οτιδήποτε επί του οποίου η εν λόγω πληροφορία ή παράσταση έχει αντιγραφεί με οποιοδήποτε μέσο είτε άμεσα είτε έμμεσα.

Ο ορισμός της εξ ακοής μαρτυρίας στον περί Αποδείξεως Νόμο ΚΕΦ.9 συνάδει με τον ορισμό που μπορούμε να διαβάσουμε στα διάφορα συγγράμματα που ασχολήθηκαν με το Δίκαιο της Απόδειξης. Εκείνο το οποίο βασικά προκύπτει από τους διάφορους ορισμούς που δόθηκαν είναι ότι δήλωση από ένα μάρτυρα που βασίζεται στο τι ένα άλλο πρόσωπο σε μια προηγούμενη περίπτωση έχει πει «προφορικά, εγγράφως ή με οποιοδήποτε άλλο τρόπο όπως π.χ. με νοήματα» είναι εξ ακοής, αν ο μόνος σκοπός της δήλωσης είναι να αποδείξει ότι αυτό που είχε πει αυτό το πρόσωπο στην προηγούμενη περίπτωση είναι αληθές. Πριν την κατάργηση του αποκλειστικού κανόνα για την εξ ακοής μαρτυρία¹ τέτοια δήλωση μπορούσε να γίνει αποδεκτή για οποιοδήποτε σχετικό σκοπό εκτός από την απόδειξη της αλήθειας του περιεχομένου της δήλωσης.

Όπως διαβάζουμε στο Σύγγραμμα του P. Murphy "A Practical Approach to Evidence", 2^η έκδοση, σελ. 156:

"... evidence by any witness of what another person stated (whether verbally in writing or otherwise) on any prior occasion is inadmissible for the purpose of proving that any fact stated by that other person without prior occasion is true... The rule against hearsay does not exclude statements made by others on prior occasions for all purposes but only when tendered for the purpose of proving that some fact so stated is true. For any other relevant purpose for example to prove

¹ Δείτε Άρθρο 24(1) του περί Αποδείξεως Νόμου ΚΕΦ.9:

«Ανεξάρτητα από τις Διατάξεις οποιοδήποτε Νόμου, η εξ ακοής μαρτυρία δεν αποκλείεται από οποιαδήποτε διαδικασία ενώπιον οιοδήποτε Δικαστηρίου, απλώς και μόνο διότι αυτή είναι εξ ακοής...»

that the statement was in fact made, was made on a given occasion or in a certain way, or had a certain legal effect, such evidence may be freely admitted, if necessary... In its simplest terms, the rule means that if you wish to prove that a fact is true, you can call A to state basing himself upon his own knowledge or observation that the fact is true, but you cannot call B to state that A told him that the fact is true."

(Δικές μου υπογραμμίσεις για σκοπούς έμφασης)

Είναι ξεκάθαρο ότι ο βασικός σκοπός της υιοθέτησης της εξ ακοής μαρτυρίας ήταν πριν επέλθει, βεβαίως, η τροποποίηση του περί Αποδείξεως Νόμου, ο αποκλεισμός δηλώσεων που προσφέρονταν για να αποδείξουν την αλήθεια του περιεχομένου τους. Διακρίνεται λοιπόν η περίπτωση αυτή από την περίπτωση εκείνη όπου η δήλωση προσφέρεται για να αποδείξει ένα περιστατικό γεγονός π.χ. ότι στην πραγματικότητα η δήλωση έγινε ή το συγκεκριμένο τρόπο σκέψης του προσώπου που έκανε τη δήλωση. Σε μια τέτοια περίπτωση, όπου δηλαδή μια δήλωση προσφέρεται για να αποδείξει το γεγονός ότι έγινε σε μία συγκεκριμένη ημερομηνία, σε ένα συγκεκριμένο τόπο και μ' ένα συγκεκριμένο τρόπο, τότε θεωρείται ως πρωτότυπη μαρτυρία (original evidence) και, ασφαλώς, δεν εμπίπτει στο πλαίσιο της εξ ακοής μαρτυρίας που εξετάζουμε για σκοπούς εφαρμογής του Άρθρου 26(1) του ΚΕΦ.9.

Έτσι έχουμε τη διάκριση ανάμεσα στην εξ ακοής μαρτυρία, τη μαρτυρία, δηλαδή, που προσφέρεται για να αποδείξει την αλήθεια του περιεχομένου της, και την πρωτότυπη μαρτυρία (original evidence), τη μαρτυρία, δηλαδή, που, έστω και αν είναι στην ουσία της εξ ακοής, εντούτοις, επειδή δεν προσφέρεται για να αποδείξει την αλήθεια του περιεχομένου μιας δήλωσης αλλά, απλώς, για να αποδείξει το γεγονός ότι έγινε, δεν εμπίπτει στον ορισμό της «εξ ακοής μαρτυρίας» που παραθέσαμε ανωτέρω.

Η κλασική διατύπωση του κανόνα της εξ ακοής μαρτυρίας έγινε στην υπόθεση Subramanian v. Public Prosecutor [1956] 1 WLR 965 από το Ανοικτό συμβούλιο (Privy Council). Την παραθέτουμε:

"Evidence of a statement made to a witness by a person who is not himself called as a witness may or may not be hearsay. It is hearsay and inadmissible where the object of the evidence is to establish the truth of what is contained in the statement. It is not

hearsay and is admissible where it is proposed to establish by the evidence, not the truth of the statement, but the fact that it was made. The fact that the statement was made, quite apart from its truth, is frequently relevant in considering the mental state and conduct thereafter of the witness or of some other person in whose presence the statement was made."

(Δικές μου υπογραμμίσεις για σκοπούς έμφασης)

Περαιτέρω στην υπόθεση Ratten v. The Queen [1972] AC 378 διαβάζουμε τα εξής σχετικά:

"The mere fact that evidence of a witness includes evidence as to words spoken by another person who is not called, is no objection to its admissibility. Words spoken are facts just as much as any other action by a human being. If the speaking of the words is a relevant fact, a witness may give evidence that they were spoken. A question of hearsay only arises when the words spoken are relied on "testimonially," i.e., as establishing some fact narrated by eke words".

Προχωρώ στη συνέχεια να εξετάσω τις περιπτώσεις οι οποίες εξειδικεύθηκαν από τον κ. Π. Σπανό όπως καταγράφονται στις Γραπτές Δηλώσεις των Μαρτύρων Υπεράσπισης [redacted] και στα πρακτικά της υπόθεσης και για τις οποίες επιζητείται η αντεξέταση του κ. [redacted]

⇒ (1) Σελ. 5 ΕΓΓΡΑΦΟΥ 2/Γραπτής Δήλωσης [redacted]

«Ο κ. [redacted] ζήτησε αρχικά τη συνεργασία με το πανεπιστήμιο του κ. [redacted] όπως μπορούσε να τη ζητήσει και από άλλα.»

Δεν διαπιστώνεται στην πιο πάνω αναφορά οποιαδήποτε εξ ακοής μαρτυρία.

⇒ (2) Σελ. 10 ΕΓΓΡΑΦΟΥ 2/Γραπτής Δήλωσης [redacted]

«Ο κύριος [redacted] με διαβεβαίωσε ότι ο κ. [redacted] μπορούσε να εξασφαλίσει accreditation και accreditation του Κολεγίου της εταιρείας από αρμόδια Επιτροπή ή Συμβούλιο Αξιολόγησης - Πιστοποίησης εις ΗΠΑ.»

Η πιο πάνω αναφορά προσφέρθηκε με σκοπό να αποδείξει ότι ο κος [REDACTED] έδωσε την πιο πάνω διαβεβαίωση στον κ. [REDACTED] με αποτέλεσμα η εν λόγω αναφορά να αποτελεί πρωτότυπη μαρτυρία. Δεν προσφέρθηκε με σκοπό να αποδείξει ότι η διαβεβαίωση του κ. [REDACTED] ήταν αληθής.

Σελ.30 ΕΓΓΡΑΦΟΥ 2/Γραπτής Δήλωσης [REDACTED]

«Οι [REDACTED] και [REDACTED] το γνώριζαν και απέκρυψαν επιμελώς προβαίνοντας αντιθέτως σε ψευδείς παραστάσεις περί του αντιθέτου.»

Η αναφορά αυτή δεν αφορά εξ ακοής μαρτυρία.

Σελ.60 ΕΓΓΡΑΦΟΥ 2/Γραπτής Δήλωσης [REDACTED]

«Οι Σχολές δεν είχαν ανάγκη ούτε στα αρχικά στάδια αλλά πολύ περισσότερο μεταγενέστερα των υπηρεσιών της Ενάγουσας και συνεβλήθησαν με την Ενάγουσα κάτω από τις συνθήκες που περιγράφηκαν ανωτέρω στη βάση της διαβεβαίωσης εκ μέρους της Ενάγουσας του κ. [REDACTED] και [REDACTED] που στο θέμα αυτό ενεργούσαν για λογαριασμό των ότι η Ενάγουσα θα εξασφάλιζε την διαπίστευση των πτυχίων της από Αμερικανικά Πανεπιστήμια.»

Δεν διαπιστώνεται στην πιο πάνω αναφορά οποιαδήποτε εξ ακοής μαρτυρία. Απλώς γίνεται αναφορά στο περιεχόμενο της διαβεβαίωσης του κ. [REDACTED], δηλ. ότι η Ενάγουσα θα εξασφάλιζε την διαπίστευση των πτυχίων της από Αμερικανικά Πανεπιστήμια και ότι ήταν στη βάση τέτοιας διαβεβαίωσης που οι Σχολές [REDACTED] συνεβλήθησαν με την Ενάγουσα. Και εδώ ο σκοπός προσαγωγής του περιεχομένου της διαβεβαίωσης είναι για να αποδειχθεί ότι έγινε και ότι, ως αποτέλεσμα αυτής της διαβεβαίωσης, ακολούθησε η κατάρτιση της Συμφωνίας. Κατά συνέπεια πρόκειται και εδώ για πρωτότυπη μαρτυρία.

Σελ.16 ΕΓΓΡΑΦΟΥ 3/Γραπτής Δήλωσης [REDACTED]

50(θ)

«Επέμενε ότι με την υπογραφή της συμφωνίας εξασφαλίσαμε την αναγνώριση των πτυχίων του Κολεγίου.»

Και εδώ η εν λόγω αναφορά δεν συνιστά εξ ακοής μαρτυρία. Πρόκειται για πρωτότυπη αναφορά, δηλ. για το ότι έγινε από τον κ. [REDACTED] και όχι για την αλήθεια του περιεχομένου της.

50(v)

«Ψευδώς και εν γνώσει του με τον [REDACTED] διαβεβαίωσε ότι θα εξασφαλιζέτο το affiliation/accreditation από Οίκους Αναγνώρισης στις ΗΠΑ ενώ αμφότεροι [REDACTED] / [REDACTED] γνώριζαν ότι τούτο είναι αδύνατο ή όφειλαν να το γνωρίζουν και ενώ γνώριζαν ότι αν μας έλεγαν την αλήθεια ουδέποτε θα συμφωνούσαμε.»

Ούτε στην πιο πάνω αναφορά διαπιστώνεται οποιαδήποτε εξ ακοής μαρτυρία. Πρόκειται για πρωτότυπη μαρτυρία, δηλ. η αναφορά προσφέρεται για να αποδείξει ότι έγινε η πιο πάνω διαβεβαίωση από [REDACTED] εν γνώσει του ότι ήταν ψευδής.

Ας σημειωθεί ότι στην παρα.50 από την οποία προέρχονται οι πιο πάνω παράγραφοι (θ) και (v) ρητά αναφέρεται στην αρχή ότι οι υποπαράγραφοι που ακολουθούν συνιστούν «διάφορες ενέργειες» στις οποίες ο κος [REDACTED] ενεπλάκη μετά του [REDACTED] οι οποίες ήταν σε βάρος των συμφερόντων των Εναγομένων και συνωμοτικές.

⇒ (3) Σελ.13 ΕΓΓΡΑΦΟΥ 2/Γραπτής Δήλωσης [REDACTED]

"Το υπέγραψα χωρίς να έχω επαρκείς γνώσεις της αγγλικής στηριζόμενος στις προηγηθείσες διαβεβαιώσεις του [REDACTED] και [REDACTED] ότι με το έγγραφο θα εξασφαλιζέτο η αναγνώριση των πτυχίων της Σχολής (Accreditation)."

Δεν διαπιστώνεται στην πιο πάνω αναφορά οποιαδήποτε εξ ακοής μαρτυρία. Η πιο πάνω αναφορά προσφέρθηκε ως μαρτυρία με σκοπό να αποδείξει ότι, στη βάση των διαβεβαιώσεων του [REDACTED] (και του [REDACTED]) ότι με το έγγραφο (δηλ. την επίδικη Συμφωνία) θα εξασφαλιζέτο η αναγνώριση των πτυχίων της Σχολής, υπεγράφη από τον [REDACTED]. Κατά συνέπεια ο σκοπός της προσαγωγής του περιεχομένου των διαβεβαιώσεων του κ. [REDACTED] (και κ. [REDACTED]) είναι για να αποδειχθεί ότι έγιναν και ότι ως αποτέλεσμα αυτών των διαβεβαιώσεων υπεγράφη η επίδικη Συμφωνία από τον [REDACTED]. Τούτου πρόκειται και εδώ για πρωτότυπη μαρτυρία.

⇒ (4) Σελ.7 ΕΓΓΡΑΦΟΥ 3/Γραπτής Δήλωσης [REDACTED]

«Περαιτέρω θα ήθελα να αναφέρω ότι ο αδελφός μου και εγώ αποφασίσαμε το 1985 γύρω στο Σεπτέμβριο από ότι ενθυμούμαι να τερματιστεί πάραυτα η Συμφωνία Τεκμήριο 4 διότι δεν εξασφαλίστηκε το accreditation το οποίο μας είχε διαβεβαιώσει ο κ. [REDACTED] και τον αδελφό μου ο κ. [REDACTED] ότι εξασφαλιζέτο με την Συμφωνία αυτή.»

Και εδώ δεν διαπιστώνεται η ύπαρξη οποιασδήποτε εξ ακοής μαρτυρίας. Η αναφορά στις διαβεβαιώσεις του κ. [REDACTED] για εξασφάλιση accreditation δεν γίνεται με σκοπό την απόδειξη του περιεχομένου των διαβεβαιώσεων ως αληθινού αλλά για το γεγονός ότι έγιναν τέτοιες διαβεβαιώσεις με τέτοιο περιεχόμενο.

Σελ.16 ΕΓΓΡΑΦΟΥ 3/Γραπτής Δήλωσης [REDACTED]

Ήδη οι σχετικές αναφορές εκτίθενται ανωτέρω και, συνεπώς, έχουν καλυφθεί.

⇒ (5) Σελ.15 ΕΓΓΡΑΦΟΥ 2/Γραπτής Δήλωσης [REDACTED]

«46. Ενώ συνομιλούσα με την αδελφή μου [REDACTED] ο [REDACTED] (σύζυγος της [REDACTED]) μας διέκοψε και μου ζήτησε να υπογράψω και ο [REDACTED] σαν μάρτυρας της υπογραφής μου σε μερικά έγγραφα. Όταν ερώτησα περί τίνος πρόκειται ο [REDACTED] μου απήντησε ότι ήταν η συμφωνία για συνεργασία του Κολεγίου με Αμερικάνικο Οργανισμό Αναγνώρισης Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων και ότι η συνεργασία αυτή θα εξασφάλιζε την βιωσιμότητα του Κολεγίου. Μου επανέλαβε ότι με την υπογραφή της Συμφωνίας εξασφαλιζάμε την αναγνώριση του Κολεγίου όπως ήταν η συνεννόηση με τον [REDACTED].»

47. Είχαμε εμπιστοσύνη στον [REDACTED] και δεν είχαμε λόγο να αμφισβητήσουμε την απάντησή του και υπέγραψα και ο αδελφός μου σαν μάρτυρας Τεκμήριο 4. Την διάβασα τυπικά αλλά όχι ουσιαστικά γιατί τα αγγλικά μου είναι λίγα. Ο αδελφός μου δεν την διάβασε. Στηρίχθηκε στον [REDACTED] και όσα ανέφερε.»

Ούτε στις πιο πάνω αναφορές διαπιστώνεται η ύπαρξη οποιασδήποτε εξ ακοής μαρτυρίας. Η αναφορά στα όσα ο [REDACTED] είχε πει στον [REDACTED] σε σχέση με το περιεχόμενο της επίδικης Συμφωνίας παρουσιάσθηκε ως μάρτυρία στο Δικαστήριο προς το σκοπό απόδειξης του γεγονότος ότι έγιναν αυτές οι αναφορές και είχαν ως αποτέλεσμα

στο να στηριχθεί σ' αυτές ο [REDACTED] και να υπογράψει την επίδικη Συμφωνία. Πρόκειται και εδώ λοιπόν για πρωτότυπη μαρτυρία.

Σελ.4 ΕΓΓΡΑΦΟΥ 3/Γραπτής Δήλωσης [REDACTED]

«14. Το έγγραφο δεν το διάβασα καθότι ο κ. [REDACTED] μας είπε ότι επρόκειτο για τη συμφωνία συνεργασίας του Κολεγίου με Αμερικανικό Οργανισμό αναγνώρισης εκπαιδευτικών ιδρυμάτων και προσέθεσε ότι η συνεργασία αυτή θα εξασφάλιζε τη βιωσιμότητα του Κολεγίου. Αυτό εξασφάλιζε την αναγνώριση των πτυχίων από τις ΗΠΑ.»

Ισχύουν και εδώ τα όσα αναφέρθηκαν αμέσως προηγουμένως. Το τι είπε ο [REDACTED] στον [REDACTED] και [REDACTED] σε σχέση με την επίδικη Συμφωνία και το περιεχόμενο της δεν συνιστά εξ ακοής μαρτυρία γιατί δεν προσφέρθηκε με σκοπό την απόδειξη του αληθούς αυτής της αναφοράς αλλά, απλώς, για το γεγονός ότι έγινε τέτοια αναφορά από τον [REDACTED] και είχε ως συνέπεια να μην κρίνει αναγκαίο ο [REDACTED] να διαβάσει το έγγραφο της Συμφωνίας.

Σελ.18 των πρακτικών ημερ. 20/6/13

«Α. Όπως έγινε το περιστατικό θα συμφωνήσετε και εσείς μαζί μου ότι δεν περίμενε ότι θα γίνει εκ μέρους μου κίνηση να ερευνήσω κάτι, μου είπε μια συμφωνία βάλε μια υπογραφή ότι είναι η υπογραφή του αδελφού σου, έβαλα, αυτό δεν σημαίνει ότι θα έψαχνα.»

Σελ.19 των πρακτικών ημερ. 20/6/13

«Α. Πάλε λέω έβαλα υπογραφή σαν μάρτυρας, εγώ δεν είχα υποψιαστεί ότι υπήρχε οποιοδήποτε ψέμα επί της συμφωνίας, ούτε ήξερα ότι υπήρχε ρήτρα ή όχι, μου είπαν να βάλω μια υπογραφή σαν μάρτυρας και έβαλα, δεν διάβασα ούτε την πρώτη φορά ούτε τη δεύτερη, ούτε υποψιάστηκα ότι υπήρχε κάποιο ψάουλ.»

Η αναφορά ότι του είπε ο [REDACTED] να βάλει μια υπογραφή στη Συμφωνία ως μάρτυρας δεν συνιστά εξ ακοής μαρτυρία εφόσον προσήχθη ως μαρτυρία με σκοπό να αποδειχθεί ότι έγινε τέτοια αναφορά, δηλ. ως πρωτότυπη μαρτυρία.

⇒ (6) Σελ.24 ΕΓΓΡΑΦΟΥ 2/Γραπτής Δήλωσης [REDACTED]

«78. Η εξήγηση του ήταν ότι χρησιμοποιούσε τον τίτλο δια να δίνει μεγαλύτερη βαρύτητα στην αλληλογραφία που έστελλε και με το ίδιο σκεπτικό εξήγησε εμφάνιζε

τον εαυτό του σαν Εκτελεστικό Διευθυντή (executive director) στα Ενημερωτικά Έντυπα Εγχειρίδια του Κολεγίου (Prospectus) τα οποία ο ίδιος κατασκεύασε/συνέταξε...».

Δεν διαπίστωσα στην πιο πάνω αναφορά οποιαδήποτε εξ ακοής μαρτυρία. Η πιο πάνω αναφορά προσφέρθηκε ως μαρτυρία με σκοπό να αποδείξει το γεγονός ότι ο [REDACTED] έδωσε την πιο πάνω εξήγηση για τη χρήση του τίτλου του Εκτελεστικού Διευθυντή, πρόκειται δηλαδή για πρωτότυπη μαρτυρία.

⇒ (7) Σελίδες 38 και 39 ΕΓΓΡΑΦΟΥ 2/Γραπτής Δήλωσης [REDACTED]

Σελίδα 38

«98. Ο [REDACTED] με παρότρυνε να πληρώσω την αμοιβή στην Ενάγουσα και τούτο έπραξα καλόπιστα μέχρι το Μάρτιο 1985.»

Σελίδα 39

«Οι πληρωμές πριν την απόφαση του Εφετείου έγιναν με παρότρυνση του [REDACTED] προς το λογιστήριο.»

Σελίδες 7 και 16 ΕΓΓΡΑΦΟΥ 3/Γραπτής Δήλωσης [REDACTED]

Σελίδα 7

«28. Είναι γεγονός ότι πληρώθηκαν ορισμένα ποσά και τούτο μετά από επιμονή του κ. [REDACTED] ο οποίος προφανώς είχε λόγο να επιμένει στην πληρωμή των.»

Σελίδα 16

50(1)

«Επέμενε να πληρωθούν τα δικαιώματα της πρώτης πενταετίας.»

Οι πιο πάνω αναφορές δεν αποκαλύπτουν την προσκόμιση οποιασδήποτε εξ ακοής μαρτυρίας. Επαναλαμβάνω ότι αυτή η υποπαράγραφος παρατίθεται προς εξειδίκευση του ισχυρισμού που προηγείται ότι ο [REDACTED] είχε εμπλακεί μετά του κ. [REDACTED] σε διάφορες ενέργειες σε βάρος των συμφερόντων των Εναγομένων οι οποίες χαρακτηρίστηκαν ως συνωμοτικές.

⇒ (8) Σελ.51 ΕΓΓΡΑΦΟΥ 2/Γραπτής Δήλωσης [REDACTED]

«Θυμάμαι ότι ο [REDACTED] μου έδειξε μια σελίδα προτεινόμενης συμφωνίας όπου αναγραφόταν αμοιβή 18% και με διαβεβαίωσε ότι είχε ασκήσει την επιρροή του στον [REDACTED] και εκείνος στην Ενάγουσα και η συμφωνία με το ανταγωνιστικό κολέγιο δεν θα υπογραφόταν.»

Η αναφορά για διαβεβαίωση από μέρους του [REDACTED] με το περιεχόμενο που λέχθηκε δεν συνιστά εξ ακοής μαρτυρία εφόσον ο σκοπός προσαγωγής της είναι για να αποδείξει ότι έλαβε χώρα τέτοια διαβεβαίωση ως δηλ. πραγματικό γεγονός, και όχι προς απόδειξη της αλήθειας του περιεχομένου αυτής της διαβεβαίωσης. Πρόκειται, επομένως, και εδώ για πρωτότυπη μαρτυρία.

Σελίδα 16 ΕΓΓΡΑΦΟΥ 3/Γραπτής Δήλωσης [REDACTED]

«50(η)

Έδωσε αφού πήρε από τον [REDACTED] στον αδελφό μου [REDACTED] αποσπασματικό μέρος της Συμφωνίας με τη Σχολή [REDACTED] Τεκμήριο 74 και Τεκμήριο 56 και παραπλάνησε τον αδελφό μου ότι δεν είχε υπογραφεί τέτοια Συμφωνία.»

Δεν διαπιστώνεται στην πιο πάνω αναφορά οποιαδήποτε εξ ακοής μαρτυρία.

⇒ (9) Σελίδες 12 και 13 του ΕΓΓΡΑΦΟΥ 3/Γραπτής Δήλωσης
[REDACTED] και σελ. 160 πρακτικών.

«Όταν του υπενθύμισα ότι εκείνος έφερε τον φίλο του τον [REDACTED] για συνεργασία και έπρεπε να λυθεί δια παντός αυτός ο βραχνάς, είπε μπροστά στον αδελφό μου [REDACTED], να μην ανησυχούμε. Να πούμε στην [REDACTED] που εργαζόταν στα δικαστήρια σαν γραμματέας να κλέψει το φάκελο της υπόθεσης. .... Σε απάντηση των επίμονων ανησυχιών μου για τις συνεχιζόμενες αγωγές χωρίς να ντραπεί, μου απάντησε σε κάποιο στάδιο να μην ανησυχώ γιατί ο Εφέτης [REDACTED] είναι φίλος του και θα φροντίσει να διαγραφούν οποιεσδήποτε καταδικαστικές αποφάσεις έχουν εκδοθεί εις βάρος μας.»

Δεν διαπιστώνεται στις πιο πάνω αναφορές η ύπαρξη οποιασδήποτε εξ ακοής μαρτυρίας. Είναι φανερό ότι ο σκοπός προσαγωγής της πιο πάνω μαρτυρίας είναι για να αποδειχθεί ότι έγιναν ως πραγματικό γεγονός τέτοιες αναφορές από τον [REDACTED]. Σε καμιά δε περίπτωση δεν προσφέρθηκε το περιεχόμενο των πιο πάνω αναφορών προς απόδειξη της αλήθειας τους.

Σελίδα 13 ΕΓΓΡΑΦΟΥ 3/Γραπτής ΔήλωσηςΠαρα.48

«Ένα απόγευμα καθόταν στο γραφείο του αδελφού μου. Άνοιξα και πάλιν το θέμα. Η θρασύτατη και προκλητική απάντηση που πήρα ήταν: «Μην ανησυχείς, κύριε, όλα είναι υπό έλεγχον.»

Ούτε εδώ διαπιστώνεται η ύπαρξη οποιασδήποτε εξ ακοής μαρτυρίας. Η πιο πάνω αναφορά προσφέρθηκε με σκοπό να αποδείξει ότι ο κος [REDACTED] έδωσε στον [REDACTED] την πιο πάνω απάντηση με αποτέλεσμα η εν λόγω αναφορά να αποτελεί πρωτότυπη μαρτυρία.

⇒ (10) Σελίδα 19 ΕΓΓΡΑΦΟΥ 3/Γραπτής Δήλωσης

«Όταν ρώτησα αργότερα το συνήγορο Υπεράσπισης γιατί δεν πρόσβαλε τη συμφωνία αφού η ρήτρα δεν εξετελέσθη και ως εκ τούτου ήταν άκυρη η συμφωνία μου απάντησε ότι ο [REDACTED] του είχε πει ότι τη συμφωνία την υπόγραψαν τα σωστά πρόσωπα και ήταν εντάξει.»

Εδώ πρόκειται για διπλή εξ ακοής μαρτυρία. Αποδίδεται δήλωση σε τρίτο πρόσωπο - το δικηγόρο [REDACTED] - η οποία αναφέρεται στο τι του είχε λεχθεί από άλλο πρόσωπο. Είναι προφανές ότι ο σκοπός προσαγωγής της πιο πάνω μαρτυρίας είναι για να αποδειχθεί ως πραγματικό γεγονός ότι έγινε η πιο πάνω δήλωση από τον [REDACTED] προς τον [REDACTED]. Σε καμία περίπτωση προσφέρεται το περιεχόμενο της πιο πάνω αναφοράς προς απόδειξη της αλήθειας του.

Σελίδα 135 πρακτικών

«Α. Ναι. Δεν είχε κάνει briefing ο κύριος [REDACTED] και λέω αφού το βλέπει αυτό το πράγμα και δεν έχει πλειοψηφία του είπε ο κύριος [REDACTED] πως το ήξεραν όταν ρώτησα τον κύριο [REDACTED] εάν είναι εντάξει το έγγραφο είπε εντάξει.»

Δεν διαπιστώνεται εδώ η ύπαρξη οποιασδήποτε εξ ακοής μαρτυρίας.

⇒ Σελ.27 ΕΓΓΡΑΦΟΥ 3/Γραπτής Δήλωσης

«Όμως όταν οι τρεις συνεργάτες οι δύο φίλοι και ο δικηγόρος τους ήλθαν στη νηφαλιότητα, άρχισαν να ψαχουλεύουν και να ψειρίζουν το έγγραφο της συμφωνίας

για να βεβαιωθούν ότι θα εφαρμοστεί απρόσκοπτα, ο δικηγόρος τους φαίνεται ότι εντόπισε το ultra vires λόγω του άρθρου 3 του Καταστατικού της Εταιρείας. Το συζήτησαν και ο [REDACTED] που πάσχιζε τόσο πολύ για να εκπονηθεί η συμφωνία που ήδη υπογράφηκε από [REDACTED] ανάλαβε να διορθώσει, όπως νόμιζε, την στέλεια.»

Δεν διαπιστώνεται στην πιο πάνω αναφορά οποιαδήποτε εξ ακοής μαρτυρία.

Όπως τέθηκε το αίτημα στην προκειμένη περίπτωση και, με βάση τις περιπτώσεις οι οποίες εξειδικεύτηκαν για τις οποίες ζητήθηκε άδεια για κλήτευση του [REDACTED] για σκοπούς αντεξέτασης, αυτό το πρόσωπο ουσιαστικά θα κλητευθεί για να τεθεί σε αυτόν μια ολόκληρη εκδοχή που πρόβαλαν οι Εναγόμενοι ως προς πράξεις, δηλώσεις και ενέργειες του έτσι ώστε να δώσει και αυτός τη δική του εκδοχή.

Έγκριση του υπό εξέταση αιτήματος θα οδηγούσε στην κλήτευση ως μάρτυρα του [REDACTED] για να επιβεβαιώσει ή όχι κατά πόσο οι δηλώσεις και αναφορές που οι κ.κ. [REDACTED] ισχυρίστηκαν ότι έκανε, στην πραγματικότητα έχουν γίνει, με προφανή συνέπεια να πληγεί, σε περίπτωση που διαψεύσει τους κ.κ. [REDACTED], η αξιοπιστία τους. Είναι κατά την άποψή μου καθαρό ότι η εμβέλεια του Άρθρου 26(1) του ΚΕΦ.9 δεν καλύπτει περιπτώσεις όπως η υπό εξέταση, δηλ. που αφορούν το κατά πόσο έγιναν κάποιες δηλώσεις από τρίτα πρόσωπα, εάν δεν επιδιώκεται η απόδειξη της αλήθειας του περιεχομένου τέτοιων δηλώσεων.

Να πω και κάτι τελευταίο. Η εκδοχή των Εναγομένων αναφορικά με την εμπλοκή του [REDACTED] στην όλη υπόθεση ήταν μέρος της Υπεράσπισης και Ανταπαίτησης των Εναγομένων όπως αυτή καταγράφεται στα δικόγραφα της αγωγής υπ' αρ. 4036/08 και αποτέλεσε, επίσης, μέρος της αντεξέτασης του Μ.Ε.1. Τούτου λεχθέντος θα μπορούσε η πλευρά των Εναγόντων, αν επιθυμούσαν, μέσα στο πλαίσιο της παρουσίασης της δικής τους εκδοχής να προσκόμιζαν μαρτυρία και ως προς αυτή την πτυχή.

Με βάση όλα όσα πιο πάνω προσπάθησα να εξηγήσω θα απορρίψω το υπό κρίση αίτημα.

(Υπ.) Λ. Δημητριάδου-Ανδρέου, Π.Ε.Δ.

Πιστό αντίγραφο,

Πρωτοκολλητής

/κβπ